

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Emigrantlitteraturen (1872)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 66. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brandes04-shoot-idm139992359972320.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

Hans Barndom og første Ungdom var yderst bevæget. Tretten Aar gammel oplevede han Rædselstiden og saa Rædslerne paa nært Hold, thi hans Fader var Formand for Revolutionsdomstolen i Besançon. I 1793 frelste den lille varmtfølende og ihærdige Dreng en Kvindes Liv. En Dame i Byen havde gjort sig skyldig i at sende Penge til en af sine Slægtninge, der var udvandret til den kongeligsindede Rhinhær. Hendes Brøde var 67 utvivlsom, Lovens Ord utvetydige, ingen Frelse syntes mulig. Men da en Ven af Familien og Damen havde forklaret den unge Charles Nodier Sagen og han forgæves havde bønfuldt sin Fader om den Anklagedes Liv, greb han til den Udvej at true Faderen med at han vilde dræbe sig selv, i Fald Dødsdommen blev fældet. Han lagde en saadan Alvor i denne Trusel og viste saa fast en Beslutning, at Faderen i det afgørende Øjeblik gav efter, af Frygt for at miste sit Barn tog sin Romerdyd fangen og kendte den Skyldige fri. Samme Aar som dette hændte, blev han, da den Undervisning han i Besançon kunde modtage ikke var tilstrækkelig, sendt til Strassburg, og Tilfældet vilde, at han blev anbragt i Huset hos den bekendte og berygtede Eulogius Schneider, Elsass's bøddelagtige Regent, der snart efter udaandede paa Skafottet i Paris. De Scener, han oplevede i Strassburg, var vel skikkede til at befrugte en tilkommende Romanforfatteres Indbildningskraft. Som Yngling blev han snart efter i Paris Vidne til Letfærdigheden og Fornøjelsessygen under Direktoratet, og da han i 1799 var vendt tilbage til Besançon, interesserede han sig fremfor Alt for Statsfangerne og de Mistænkte i Byen. Han blev anklaget som samfundsfarlig; en Nat blev hans Dør brudt op og hans Papirer undersøgte; man fandt kun hans Arbejder om Ordrødder og Følehorn. Men det Pirrende i Situationen fristede hans digteriske Æventyrlust, han holdt nok af at være i Krig med Magthaverne, udsætte sig for Farer, vide sig forfulgt o. s. v. Han havde ikke og fik aldrig senere nogen politisk Overbevisning, men han sværmede for Friheden, og under alle de vekslende Regeringer i Frankrig tilhørte han bestandig Oppositionen, var religiøs under Republiken, frisindet under Kejserdømmet o. s. v. Den første Konsuls Enevælde opbragte ham, og tyve Aar gammel udslyngede han imod den sin Ode *La Napoléone*. Da man arresterede i Flæng for at finde Forfatteren, og da bl. A. Bogtrykkeren var bleven fængslet, angav Nodier sig selv og blev nu holdt nogle Maaneder i Fængsel i Paris, senere sendt tilbage til sin Fødeby, hvor han sattes tinder Politiets Opsigt.